

El jacobinisme francès és encara avui dia bel.ligerant.

El jacobinisme que nega les realitats dels pobles dominats, és a l'origen de la lenta, però segura desaparició de moltes cultures.

Hauríem pogut pensar que amb el temps, les coses anirien millorant, però no és el cas, tot el contrari.

El tribunal de Montpellier acaba de declarar la retolació en occità de l'entrada de Vilanova de Magalona il.legal.

Segons el tribunal, la retolació en una altra llengua que la francesa no respectaria el codi de la ruta, tampoc respectaria els principis mateixos de la "République Française", i més greu que tot, com pel cas de Martí, en grafia occitana Vilanova porta un accent sobre la O, accent diacrític que no té cap raó de ser en la sagrada llengua estatal.

Si la coherència segueix el seu curs, aquest cas podria fer jurisprudència i de retruc il.legalitzar les entrades de tots els pobles nord-catalans, d'una bona part dels pobles occitans, però també de Bretanya, Alsàcia, Córsega, Iparralda...

Ja, ho sabem, però no costa gaire recordar que a l'estat francès la presència de les llengües nacionals, malanomenades "regionales", és totalment simbòlica. Unes quantes persones s'il.lusionaven ara fa un any i mig quan les llengües dites "régionales" entraven a la constitució francesa a l'article 75-1, i aquestes mateixes persones pensaven que això significaria una millora pel reconeixement de les nostres llengües.

La realitat és evidentment -sense cap sorpresa- tota altra. Si s'ha concedit un reconeixement patrimonial de les llengües administrades, o condemnades per França, aquest reconeixement no tenia com a objectiu la pervivència d'aquestes mateixes llengües. L'objectiu era i és de folkloritzar-les per a posar-les en un museu.

Si l'estat francès havia tingut la voluntat de salvaguardar occità, cors, alsacià, català... hauria actuat de manera diferent.

- Les llengües haurien entrat a l'article 2 de la constitució declarant-les llengües nacionals al mateix títol que el francès i no un apartat de l'article 75
- Les llengües haurien gaudit d'una llei que les facin esdevenir obligatòries a l'espai públic, radiofònic, televisiu, a l'ensenyament...
- El cap de l'estat, els seus representants farien els esforços necessaris usant aquestes llengües per mor de donar al patrimoni oral i escrit el lloc que li pertoca.
- ...

Però l'estat francès no ha tingut aquesta voluntat, tot al contrari. Una vegada més ens hem d'encarar a la realitat: França ens vol fer desaparèixer, no ens vol deixar ni engrunes...

Hervé Pi